ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-348/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. zur Hausen και την J. Adda, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τους G. de Bergues, και D. Colas και την C. Isidoro, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5), ή, μη έχοντας ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, C. Gulmann (εισηγητή), Β. Σκουρή, και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano

γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουνίου 2002,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Σεπτεμβρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτί-

μηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5), ή, μη έχοντας ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Νομικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

2 Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 4), σκοπεί στο να παράσχει στις αρμόδιες αρχές τα κατάλληλα στοιχεία που θα τους επιτρέψουν να λάβουν απόφαση, έχοντας πλήρη γνώση των σχετικών περιστάσεων, σχετικά με συγκεκριμένο σχέδιο έργου καθόσον αφορά τις αισθητές επιπτώσεις που μπορεί αυτό να έχει για το περιβάλλον. Η εν λόγω οδηγία περιλαμβάνει τρία παραρτήματα. Το παράρτημα Ι απαριθμεί, με ορισμένες εξαιρέσεις, τα υποβληθέντα προς εκτίμηση σχέδια έργων και το παράρτημα ΙΙ απαριθμεί τα σχέδια για τα οποία τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι υπόκεινται σε υποχρέωση εκτιμήσεως.

3 Η οδηγία 97/11, η οποία τροποποιεί την οδηγία 87/337, αποσκοπεί στο να διασαφηνίσει, να συμπληρώσει και να βελτιώσει τους κανόνες τους σχετικούς με τη διαδικασία εκτιμήσεως, και τούτο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εν λόγω οδηγία θα εφαρμοστεί κατά τρόπο κατά το μάλλον ή ήττον εναρμονισμένο και αποτελεσματικό. Η ανωτέρω οδηγία τροποποιεί, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 5, παράγραφος 2, και 9 της οδηγίας 85/337, ενώ αντικαθιστά τα παραρτήματα Ι, ΙΙ και ΙΙΙ αυτής με τα παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και IV. Τα νέα παραρτήματα Ι και ΙΙ της οδηγίας 85/337 απαριθμούν, αντιστοίχως, τα υποβαλλόμενα, πλην εξαιρέσεων, σχέδια έργων προς εκτίμηση, καθώς και αυτά για τα οποία, πλην επίσης εξαιρέσεων, τα κράτη αποφασίζουν, βάσει κατά περίπτωση εξετάσεως ή βάσει σχετικών κατωτάτων ορίων ή κριτηρίων που έχουν οριστεί από το κράτος μέλος, αν το σχέδιο πρέπει να υποβληθεί σε εκτίμηση.

4 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/11 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 14 Μαρτίου 1999 και πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

5 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η οδηγία 97/11 δεν είχε μεταφερθεί στο γαλλικό δίκαιο εντός της ταχθείσας ημερομηνίας, κίνησε διαδικασία κατά παραλείψεως. Αφού όχλησε τη Γαλλική Δημοκρατία ζητώντας να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 26 Ιανουαρίου 2000, αιτιολογημένη γνώμη καλώντας αυτό το κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία προς συμμόρφωσή του μέτρα εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

6 Σε απάντηση, η Γαλλική Δημοκρατία διαβίβασε, στις 10 Απριλίου 2000, στην Επιτροπή τον νόμο αριθ. 76-629, της 10ης Ιουλίου 1976, σχετικά με την προστασία της φύσεως (JORF της 13ης Ιουλίου 1976, σ. 4203), το διάταγμα αριθ. 77-1133, της 21ης Σεπτεμβρίου 1977, που είχε εκδοθεί για την εφαρμογή του νόμου 76-663, της 19ης Ιουλίου 1976, σχετικά με τις εγκαταστάσεις για την προστασία του περιβάλλοντος (JORF της 8ης Οκτωβρίου 1977, σ. 4897), καθώς και το διάταγμα αριθ. 77-1141, της 12ης Οκτωβρίου 1977, που έχει εκδοθεί για την εφαρμογή του άρθρου 2 του νόμου αριθ. 76-629 (JORF της 13ης Οκτωβρίου 1977, σ. 4948), όπως τροποποιήθηκε με το διάταγμα αριθ. 93-245, της 25ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με τις μελέτες όσον αφορά τον αντίκτυπο και το πεδίο εφαρμογής των δημοσίων ερευνών (JORF της 26ης Φεβρουαρίου 1993, σ. 3032). Η εν λόγω κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι τα κείμενα αυτά διασφαλίζουν ήδη τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο ενός σημαντικού μέρους των διατάξεων της οδηγίας 97/11. Εξάλλου, προσέθεσε σχέδιο διατάγματος για την τροποποίηση του διατάγματος αριθ. 77-1133, διευκρινίζοντας ότι τούτο είχε ήδη αποτελέσει το αντικείμενο εξετάσεως του Conseil d'État και επρόκειτο να εκδοθεί λίαν συντόμως.

7 Με έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 2000, η Γαλλική Κυβέρνηση απέστειλε στην Επιτροπή το διάταγμα αριθ. 2000-258, της 20ής Μαρτίου 2000, για την τροποποίηση του διατάγματος αριθ. 77-1133 (JORF της 22ας Μαρτίου 2000, σ. 4417). Ισχυρίστηκε ότι το διάταγμα αυτό διασφαλίζει τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 97/11 όσον αφορά ένα μέρος των σχεδίων έργων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, ήτοι το ήμισυ περίπου των κατηγοριών σχεδίων έργων που μνημονεύονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11. Προκειμένου περί των λοιπών κατηγοριών σχεδίων έργων που περιλαμβάνονται σ' αυτά τα παραρτήματα, η εν λόγω κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι σχέδιο διατάγματος για την τροποποίηση του διατάγματος 77-1141 αποτελούσε το αντικείμενο τελευταίων διορθώσεων με σκοπό την ενσωμάτωσή του στο πεδίο εφαρμογής της εσωτερικής νομοθεσίας σχετικά με τις τρεις κατηγορίες σχεδίων έργων που περιλαμβάνονταν εισέτι σ' αυτό, συγκεκριμένα τους σταθμούς αιολικής ενεργείας, τις πρώτες δασικές δασοφυτεύσεις και την παράδοση ακαλλιεργήτων γαιών ή ημικαλλιεργημένων εκτάσεων στην εντατική γεωργική εκμετάλλευση.

8 Με έγγραφο της 22ας Ιουνίου 2001, η Γαλλική Κυβέρνηση διευκρίνισε ότι αυτό το σχέδιο διατάγματος επρόκειτο οσονούπω να ολοκληρωθεί και θα ήταν δυνατό να δημοσιευθεί περί τον Οκτώβριο του 2001. Προσέθεσε ότι το εν λόγω διάταγμα θα ενέτασσε στο πεδίο της εσωτερικής νομοθεσίας δύο κατηγορίες σχεδίων έργων που δεν είχαν εισέτι περιληφθεί (πρώτες δασοφυτεύσεις και διάθεση ακαλλιεργήτων γαιών ή ημικαλλιεργημένων εκτάσεων στην εντατική γεωργική εκμετάλλευση), ενώ θα τροποποιούσε το σχετικό με τους σταθμούς αιολικής ενεργείας κριτήριο.

9 Η Επιτροπή, κρίνοντας ότι τα ληφθέντα μέτρα δεν ήσαν επαρκή για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του συνόλου των διατάξεων της οδηγίας 97/11 και καθώς δεν διέθετε κανένα άλλο στοιχείο σχετικά με την θέσπιση των αναγγελθεισών εθνικών διατάξεων, αποφάσισε την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής.

Όσον αφορά την έκταση της προσφυγής λόγω παραβάσεως

10 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι το διάταγμα 77-1133 διασφαλίζει τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 97/11 όσον αφορά τις καταταγμένες εγκαταστάσεις που διέπονται από τον νόμο 76-663, πλην όμως, σύμφωνα με τους ίδιους τους ισχυρισμούς της Γαλλικής Δημοκρατίας, το διάταγμα αυτό δεν καλύπτει, ακόμα και ύστερα από την τροποποίησή του με το διάταγμα αριθ. 2000-258, όλα τα σχέδια έργων που προβλέπονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11.

11 Η Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλική Δημοκρατία το ότι δεν έχει μεταφέρει στο εσωτερικό της δίκαιο, όσον αφορά σχέδια έργων άλλα εκτός αυτών που αφορούν τις καταταγμένες εγκαταστάσεις:

— το άρθρο 1, σημείο 7, της οδηγίας 97/11, καθόσον τροποποιεί το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337, ώστε να εισαγάγει εν προκειμένω μια διαδικασία πλαισιώσεως κατόπιν αιτήσεως των εργοδοτών·

— το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 97/11, με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 9 της οδηγίας 885/337 προκειμένου να καταστεί υποχρεωτική η διάθεση στη γνώση του κοινού της αιτιολογίας της ληφθείσας αποφάσεως·

— το παράρτημα ΙΙ, παράγραφοι 1, στοιχεία β' και δ', και 3, στοιχείο ι', που είναι συνημμένο στην οδηγία 97/11, και τούτο προκειμένου να καλυφθούν τα σχέδια έργων διαθέσεως ακαλλιεργήτων γαιών ή ημικαλλιεργημένων εκτάσεων στην εντατική γεωργική εκμετάλλευση, των πρώτων δασοφυτεύσεων και των σταθμών αιολικής ενεργείας.

12 Στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η Γαλλική Δημοκρατία ανέπτυξε μια ακριβή συγκριτική ανάλυση της οδηγίας 97/11 και του διατάγματος 77-1141, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το τελευταίο καλύπτει, σε τελική ανάλυση, και τις τρεις κατηγορίες σχεδίων έργων που μνημονεύονται στο παράρτημα ΙΙ, παράγραφοι 1, στοιχεία β' και δ', και 3, στοιχείο ι', της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11.

13 Ενόψει των παρατηρήσεων αυτών, η Επιτροπή παραιτήθηκε της τρίτης αιτιάσεώς της σχετικά με το παράρτημα αυτό.

Όσον αφορά τις αιτιάσεις σχετικά με το άρθρο 1, σημεία 7 και 11, της οδηγίας 97/11

14 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη μιας παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται με βάση την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή είχε

μετά το πέρας της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 15ης Μαρτίου 2001, C-147/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-2387, σκέψη 26) και ότι απλή διοικητική πρακτική που, ως εκ της φύσεώς της, μπορεί να μεταβάλλεται ανάλογα με τη βούληση της διοικήσεως και στερείται της κατάλληλης δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ορθή εκπλήρωση των εκ της Συνθήκης υποχρεώσεων (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2002, C-394/00, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2002, σ. I-581, σκέψη 11).

15 Στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η Γαλλική Δημοκρατία αναγνώρισε ότι, κατά την εκπνοή της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη πορθεσμίας, δεν είχε μεταφέρει στο εσωτερικό της δίκαιο το άρθρο 1, σημεία 7 και 11, της οδηγίας 97/11 καθόσον αφορά σχέδια έργων άλλα εκτός αυτών που αφορούν τις καταταγμένες εγκαταστάσεις, και τούτο για τον λόγο ότι για μια τέτοια μεταφορά ήταν αναγκαία, αφενός, τροποποίηση του διατάγματος 77-1141 και, αφετέρου, η θέσπιση νόμου. Όμως, προκειμένου ειδικότερα περί της διαδικασίας πλαισώσεως, η Γαλλική Δημοκρατία ισχυρίστηκε ότι τούτο πάντοτε εφαρμόστηκε μέσα στα όρια της μέριμνας για μια χρηστή διοίκηση.

16 Με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως, η Γαλλική Δημοκρατία διευκρίνισε ότι πρόκειται να εκδοθεί διάταγμα για την τροποποίηση του διατάγματος 77-1141 προκειμένου να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 1, σημείο 7, της οδηγίας 97/11 και ότι μόλις προ ολίγου είχε μεταφέρει, μέσω θεσπίσεως νόμου, το άρθρο 1, σημείο 11, αυτής.

17 Κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, οι διάδικοι συνεφώνησαν ότι το προμνημονευθέν σχέδιο διατάγματος βρισκόταν εισέτι υπό επεξεργασία, πλην όμως ο προβληθείς από τη Γαλλική Δημοκρατία νόμος είχε πράγματι δημοσιευθεί [νόμος αριθ. 2002-276, της 27ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με την εμπέδωση των δημοκρατικών θεσμών (JORF της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σ. 3808)]. Ωστόσο, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι δεν διέθετε το κείμενο του εν λόγω νόμου αλλά μόνο το σχέδιο αυτού, το οποίο ήταν συνημμένο στο υπόμνημα ανταπαντήσεως της καθής.

18 Έτσι, προκύπτει ότι, όσον αφορά τα αποτελούντα το επίκεντρο της διαφοράς σημεία, η Γαλλική Δημοκρατία δεν είχε, κατά την εκπνοή της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπείχε από την οδηγία 97/11. Υπό το φως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, διαπιστώνεται ότι, προκειμένου περί της διαδικασίας πλαισιώσεως, το καθού κράτος μέλος δεν μπορεί λυσιτελώς να επικαλείται απλή εσωτερική πρακτική.

19 Εξ αυτού έπεται ότι η προσφυγή της Επιτροπής, όπως αυτή έχει οριοθετηθεί κατά την τελευταία φάση της διαδικασίας, πρέπει να γίνει δεκτή.

20 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς το άρθρο 1, σημεία 7 και 11, της οδηγίας 97/11, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

21 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εξάλλου, το άρθρο 69, παράγραφος 5, ορίζει ότι, σε περίπτωση παραιτήσεως, κατόπιν αιτήσεως του παραιτουμένου διαδίκου, καταδικάζεται στα έξοδα ο αντίδικος, αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

22 Η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε όπως, κατόπιν της μερικής παραιτήσεως της Επιτροπής, καταμεριστούν, σε ίσα μερίδια τα έξοδα μεταξύ των δύο διαδίκων.

23 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της καθής στα δικαστικά έξοδα. Με το υπόμνημά του απαντήσεως, ύστερα από τη μερική παραίτησή της, το εν λόγω κοινοτικό όργανο ενέμεινε στα αιτήματα του δικογράφου της προσφυγής του, δηλαδή, μεταξύ άλλων, σ' αυτό της καταδίκης της καθής στα δικαστικά έξοδα. Κατά την προφορική διαδικασία, υπενθυμίζοντας τις διατάξεις του άρθρου 69, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι, πριν από την κίνηση της παρούσας διαδικασίας, η Γαλλική Κυβέρνηση είχε σαφέστατα δηλώσει ότι οι μνημονευόμενες στην τρίτη αιτίαση τρεις κατηγορίες σχεδίων έργων δεν είχαν υπαχθεί στο πεδίο εφαρμογής της εσωτερικής νομοθεσίας.

24 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε όσον αφορά τις δύο αιτιάσεις, στις οποίες η Επιτροπή ενέμεινε, ύστερα από τη μερική παραίτησή της. Προκειμένου περί της τρίτης αιτιάσεως, αντικείμενο της παραιτήσεως αυτής, η Γαλλική Δημοκρατία αναγνώρισε σχετικώς, δύο φορές, το βάσιμό της κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία, μια πρώτη φορά, με έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 2000 και, μια δεύτερη φορά, με έγγραφο της 22ας Ιουνίου 2001. Τελικώς, μόλις στο στάδιο του υπομνήματός της αντικρούσεως, κατόπιν εμπεριστατωμένης αναλύσεως του διατάγματος 77-1141, αναλύσεως η οποία, αντίθετα προς ό,τι ισχυριζόταν στο υπόμνημα αυτό, δεν αποτελούσε «απλή ανάγνωση» του εν λόγω διατάγματος, η εν λόγω κυβέρνηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι κατηγορίες των εν λόγω σχεδίων έργων καλύπτονταν από το τελευταίο. Επομένως, η στάση της υπήρξε καθοριστική για την προβολή, με το δικόγραφο της προσφυγής, της τρίτης αιτιάσεως.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει η Γαλλική Δημοκρατία να καταδικαστεί στο σύνολο των εξόδων της διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς το άρθρο 1, σημεία 7 και 11, της οδηγίας 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Puissochet Schintgen Gulmann

Σκουρής Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Νοεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J.-P. Puissochet